

emne. Under behandlingen her undergik udkastet en række ændringer.

Punkt 1, der definerer arbejdssundhedstjenesten, blev affattet således, at det blev fremhævet, at det gjaldt om at tilpasse arbejdet til arbejderen og ikke omvendt.

I punkt 5, hvorefter indførelse af en sundhedstjeneste inden for visse områder kan udskydes, indsattes en bestemmelse om, at de omstændigheder, der kunne berettigede til foreløbig at udskyde sundhedstjenestens indførelse, burde angives ved landets lovgivning eller administrative bestemmelser.

I punkt 11, der omhandler sundhedstjenestens samarbejde med sundhedsmyndigheder uden for arbejdspladsen, vedtoges det at tilføje, at sundhedstjenesten skulle samarbejde med myndigheder og institutioner, der giver sig af med erhvervsmæssig indpasning af erhvervshæmmede.

Til punkt 20, der angiver sundhedstjenestens virkemidler, vedtoges det at føje en bestemmelse om, at sundhedstjenesten skulle kunne henvende sig til vedkommende myndigheder for at anmode dem om at påse overholdelsen af gældende sundheds- og sikkerhedsforskrifter.

Endelig vedtoges det at ændre punkt 22, hvorefter arbejderne bør samarbejde til gennemførelse af sundhedstjenestens formål, således at det blev angivet, at også arbejderne organisationer burde deltage i dette samarbejde.

Ligesom ved 1. behandling blev der fra forskellig side givet udtryk for ønskeligheden af, at der kunne gennemføres en konvention om emnet. Heroverfor blev det imidlertid fremhævet, at emnet bedst egnede sig til en henstilling, der måtte affattes med ret elastiske bestemmelser, navnlig på grund af den vidt forskellige måde, på hvilken sundhedstjenesten var organiseret i de forskellige lande og i de forskellige erhvervsgrene, og på grund af forskelle i opfattelse med hensyn til, i hvilket omfang offentlige myndigheder burde medvirke ved fastlæggelsen af sundhedstjenestens indretning. Efter forslag af arbejderrepræsentanterne vedtog komiteen en resolution, der opfordrede styrelsesrådet til så snart som muligt at sætte spørgsmålet på konferencens dagsorden med henblik på muligheden for vedtagelse af en konvention.

Ved den endelige afstemning vedtoges henstillingen enstemmigt med 240 stemmer, idet 2 undlod at stemme. Resolutionen om muligheden for senere at gennemføre en konvention om emnet vedtoges af plenarforsamlingen med 109 stemmer mod 44, idet 12 undlod at stemme.

Henstillingen har følgende ordlyd:

Henstilling nr. 112 om indførelse af sundhedstjeneste på arbejdspladserne.

Den internationale Arbejdsorganisations general-konference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sit 43. møde den 3. juni 1959, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til indførelse af sundhedstjeneste på arbejdspladserne, der er optaget som 4. punkt på mødets dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling,

vedtager i dag den 24. juni 1959 følgende henstilling:

I. Definition.

1. I nærværende henstilling betyder udtrykket „arbejdssundhedstjeneste“ en foranstaltning i eller i nærheden af et arbejdssted med henblik på

- a) at beskytte arbejderne mod de sundhedsfarer, der måtte opstå ved deres arbejde eller de forhold, hvorunder det udføres;
- b) at bidrage til arbejderne fysiske og psykiske tilpasning, i særdeleshed en tilpasning af arbejdet til arbejderne og disses anbringelse ved arbejde, hvortil de er egnet; og
- c) at bidrage til at tilvejebringe og vedligeholde den højst mulige grad af legemligt og sjæleligt velbefindende for arbejderne.

II. Gennemførelse.

2. I betragtning af, at forhold og praksis er forskellige i de forskellige lande, kan sundhedstjenesten efter omstændighederne tilvejebringes

- a) ved lov eller administrativ bestemmelse;
- b) ved kollektiv overenskomst eller på anden af de pågældende arbejdsgivere og arbejdere vedtænkt måde; eller
- c) på anden af vedkommende myndighed efter forhandling med arbejdsgiver- og arbejderorganisationerne godkendt måde.